

DE BRUIDZILLA GAAT LOS!

Klucht in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BRUIDZILLA GAAT LOS!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2020 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Linda - Bruid in spe. Haar hele leven kijkt ze al uit naar de grote dag.

Cor - Bruidegom in spe. Zit stevig bij zijn vriendin onder de plak.

Julia - Beste vriendin. Een verlegen, niet erg zelfverzekerd type.

Oma - Oma van Linda. Schattig oud vrouwtje.

Ma van Linda - Moeder van Linda. Zelfverzekerd en kordaat type.

Ma van Cor - Moeder van Cor. Erg bemoederend over Cor, dit tot frustratie van Linda.

Harrie - Beste vriend van Cor. Een enigszins lompe kerel.

Carel - Buurman en vrouwelijk type.

Bernhard - Buurman en heeft relatie met Carel.

Ome Arie of Tante Truus - Een oom of tante van Cor.

De twee buurmannen zouden met wat aanpassingen ook door twee buurvrouwen gespeeld kunnen worden. Charelle en Berdien.

INRICHTING VAN HET TONEEL:

Het podium is ingericht als een woonkamer. Rechts op het podium is een deur naar de hal. Ernaast een kastdeur.

Links is een deur naar de keuken met ernaast een trapopgang. In de achterwand is een terrasdeur en een paar ramen, met erachter de tuin.

Midden op het podium is een zithoek en bij de keukendeur staat een eetkamer-set.

EERSTE BEDRIJF

(Linda en Julia zitten samen in de zithoek, met een glaasje wijn. Julia heeft een cadeau in de handen)

JULIA: Kijk eens, even een leuk presentje voor jullie liefdesnestje.

LINDA: Dank je Julia, dat had je niet hoeven doen. *(Linda pakt het cadeau uit en er komt een wc-ontstopper uit. Linda trekt vies gezicht)* Ja echt, dat had je niet hoeven doen...

JULIA: *(staat op en kijkt rond, zonder acht te slaan op Linda's reactie)* Hartstikke handig, ik heb hem vaak moeten gebruiken.

LINDA: *(kijkt vies naar de wc-ontstopper)* Dus hij is gebruikt...

JULIA: Ja, en hij werkt perfect. *(Linda kijkt nog viezer en gooit met een gruwel snel de wc-ontstopper over haar schouder)* Jullie wonen hier leuk zeg! Gefeliciteerd Linda, je hebt het goed voor elkaar! Leuke vriend, samen wonen.. het ziet er allemaal goed uit.

LINDA: Dank je wel. Cor en ik zijn er ook erg blij mee. Ons eerste huisje samen. We hebben alles wel op moeten knappen hoor. Gelukkig hebben we veel hulp gehad van de buren. Twee ontzettend aardige jongens.

JULIA: Een paar goede buren, daar tref je het mee. Alles ziet er keurig uit, helemaal mijn smaak!.. Het is natuurlijk wel een stap. Je trekt bij elkaar in. Dan moet je goed afwegen, welke meubels van wie je houdt en...

LINDA: Nee hoor, die van Cor zijn allemaal naar de stort gegaan. Dat zag er niet uit man. De helft was nog van zijn oma geweest.

JULIA: Ach ja, mannen en smaak...

LINDA: Nou, op het gebied van vrouwen heeft hij wel smaak, anders had hij mij niet gekozen.

JULIA: Hahaha, maar volgens mij was het andersom. En heb jij hem geschaakt *(tegen zichzelf)* en daar had hij ook niet veel tegenin te brengen...

LINDA: Ja, hihi. Maar ik laat hem gewoon denken dat het andersom was. Beter voor zijn ego.

JULIA: Toch verrast me één ding.

LINDA: Wat bedoel je? Nog een wijntje trouwens? *(Linda staat op en loopt naar keukendeur)*

JULIA: Ik dacht altijd dat jij eerst zou gaan trouwen en daarna pas samenwonen. Sinds ik je ken, ben je al je perfecte huwelijksdag aan het uitstippelen.

LINDA: Ach, je overdrijft. Daar ben ik helemaal niet zoveel mee bezig. *(Linda trekt de keukendeur open en de binnenkant is*

behangen met knipsels van bruidjes, taarten etc. Linda loopt door de deur) Tja, maar dan moet je wel eerst eens een huwelijksaanzoek krijgen... (*Linda komt weer op met een fles wijn in de hand*)

JULIA: We leven toch niet meer in een tijd waarin je dat van je kerel af laat hangen. Je kunt hem zelf toch ook vragen?

LINDA: Nee, ik wil gevraagd worden. Zo hoort dat. Zo heb ik me dat altijd voorgesteld en zo moet het ook gaan.

JULIA: Ik ben bang dat je dan nog lang zal moeten wachten.

LINDA: Dat valt wel mee... Ik geef soms wel eens signalen af.

JULIA: Soms?

LINDA: Ja... niet zo vaak natuurlijk. Het moet er niet dik bovenop liggen. Drie keer per dag of zo. Dat pikt hij vast wel eens een keer op.

JULIA: Kom op Linda, we hebben het hier over Cor. Een beste kerel hoor, maar...

LINDA: Maar wat!

JULIA: (*voorzichtig*) Tja... hoe zal ik het zeggen... niet erg snug... ondernemend...

LINDA: Niet erg ondernemend? Wat is dat nou voor een opmerking?

JULIA: Nou goed, het is nogal een goedgezak, waar weinig bij zit.

LINDA: (*gepikeerd*) Dat valt best wel mee!

JULIA: Jij zegt het... Maar wees blij.

LINDA: En wat is dat nu weer voor een opmerking!

JULIA: Precies zoals het is. We kennen elkaar al jaren, Linda, en ik zeg je altijd de waarheid (*in zich zelf*) als ik dat durf.. (*weer tegen Linda*) Jij bent niet de gemakkelijkste. Dan mag je blij zijn met zo'n goedgezak als Cor. Een andere kerel zou het niet snel met je vol houden.

LINDA: (*vals*) Ik heb tenminste een vent...

JULIA: Jeetje! Ik hou in vervolg wel mijn mond. (*dan gaat de haldeur open en komt Cor binnen*)

COR: Hey Julia!

JULIA: Hey Cor, wat een leuke woning hebben jullie. (*geven elkaar 3 zoenen*)

COR: Ja, we zijn er erg blij mee. Moest wel wat opgeknapt worden.

JULIA: Maar het resultaat is geweldig hoor. Ik heb ook nog een leuk cadeautje meegenomen. Waar heb je hem gelaten Linda?

LINDA: (*kijkt haastig om zich heen*) Eh... tja... (*Linda ziet de wc-ontstopper en pakt hem voorzichtig met twee vingers op. Linda met vies gezicht*) Ja, dit ding. (*Julia ziet haar gezicht niet*)

COR: O... leuk... bedankt...

LINDA: Hoe was het op je werk Cor?

COR: Tja.. eh... gaat zijn gangetje.

JULIA: Werk je nog altijd in de catering?

COR: (*zenuwachtig*) Jaha... in de kantine... jaja...

LINDA: Cor werkt er al weer een paar jaar en we vinden het tijd dat hij eens promotie moet krijgen. Of niet Cor?

COR: Jaha.... dat vind jij wel ja... maar ik ben de enige die in die kantine werkt...

LINDA: Zou ons ook wel goed uitkomen. Die hypotheek, die we hebben, is ook niet niks.

JULIA: Gelukkig werk jij ook nog als kapster bij die salon toch?

LINDA: Nee, daar ben ik mee gestopt.

JULIA: Gestopt?

LINDA: Ach ja, hoe zal ik het zeggen. Ik, met mijn good looks, ben gewoon niet gemaakt om te werken. Dus moet Cor maar een stapje harder. Gelukkig is hij wel gemaakt voor het werken.

COR: En mijn looks dan?

LINDA: Dat zeg ik toch, je bent gemaakt om te werken. Maar genoeg over werk. Wil je ook een biertje Cor?

COR: Ja, lekker. Ik pak hem zelf wel even.

LINDA: Nee joh, ga lekker zitten. Je bent de hele dag al druk aan het werk geweest.

COR: Dat is ook wel zo. Heb de hele dag al flesjes frisdrank en bier moeten pakken. En je moet van je beroep geen hobby maken.

LINDA: Ik pak dat biertje wel even. Dat doe ik graag voor mijn harde werker. (*Cor gaat zitten en Linda gaat af via de keukendeur*)

JULIA: Maar jullie hebben er wat moois van gemaakt hoor. Petje af.

COR: We hopen hier nog vele jaren gelukkig te kunnen zijn.

JULIA: Tja... dan zal je eerst wel wat moeten doen.

COR: (*zenuwachtig*) Wat moeten doen? Eh... ik ben elke dag druk aan het werk hoor...

JULIA: Nee, dat bedoel ik niet. Je weet toch wel waar Linda van jongs af mee bezig is?

COR: Met zo veel dingen. Ik snap niet wat je bedoelt.

JULIA: Heeft ze je nooit "Het plakboek" laten zien?

COR: Tja "Het plakboek".... die komt wel eens op tafel.

JULIA: Vanaf haar tiende is ze al bezig om alles over het perfecte huwelijk te verzamelen in dat plakboek. Elk bruidje wat ze tegenkomt in een blad, knipt ze uit en plakt ze in dat plakboek. Ze droomt al jaren over het perfecte aanzoek, de perfecte jurk, de ringen, de muziek en de bloemen... (*zwijmel*)

COR: Tja, trouwen... Maar dat hoeft toch niet meteen? We zijn nog jong. Trouwen kan altijd nog wel. Trouwen kost wel heel veel geld hoor. En ze heeft het er wel over, maar ze heeft me nog nooit gevraagd.

JULIA: Natuurlijk vraagt ze jou niet!... Heeft ze het wel eens over trouwen?

COR: (*denkt na*) Eh... een paar keer per week... denk ik... en dan komt ze weer aan met dat plakboek. Maar moet ik daar wat achter zoeken dan?

JULIA: Jeetje, wat ben jij een halve zool. En dan snap jij de hint niet? Jij moet háár vragen! Zo heeft ze het al jaren in haar hoofd. Je moet haar overdonderen met een aanzoek!

COR: Tja... we kunnen natuurlijk ook een leuke kleine bruiloft misschien houden... hier in de tuin of zo... (*Cor zit te peinzen en Linda komt op met een biertje en een glas*)

LINDA: Kijk eens, je biertje. (*zet het biertje voor Cor neer*)

COR: Zo... ja... lekker. Maar... eh... heb je er ook nog kaasstengels bij?

LINDA: Eh... ja, dat denk ik wel. Zal ze even ophalen.

COR: Jaja... dat is goed.... Maar ik zat eens te denken... we wonen hier wel mooi zo...

LINDA: Ja Cor, zal ik eerst even de kaasstengels halen?

COR: Dat kan... maar... eh.. Tja, hoe zal ik het zeggen?

LINDA: Wat is er Cor? Je doet zo raar?

COR: Laat ik het dan maar gewoon zeggen! Zullen we maar eens trouwen?

LINDA: (*kijkt Cor met verbijstering aan en Julia slaat een hand voor haar ogen*) Nou, als het zo moet! Dan niet! Nee! (*kijkt Julia woedend aan en draait zich met een ruk om*) Ik zal die kaasstengels pakken. (*loopt met grote passen door de keukendeur*)

COR: (*tegen Julia*) Jij... met je trouwen! Nu sta ik mooi voor schut! Overdonder ik haar... wil ze helemaal niet trouwen!

JULIA: Man! Ze droomt al jaren van een romantische huwelijksdag en dan kom jij met wel het meest onromantische huwelijksaanzoek ooit! Natuurlijk wil ze dan niet! (*Linda komt weer op via de keukendeur met kaasstengels in de hand en smijt ze op de tafel*)

LINDA: Kijk! Kaasstengels!

COR: Eh... ja ... lekker.

LINDA: Ik heb ineens behoefte aan shoppen. Ga je mee de stad in Julia?

JULIA: Eh nou, weet ik niet...

LINDA: Het is niet echt dat je een keus hebt Julia. Jij gaat mee shoppen en dan moeten wij eens even met elkaar praten!

JULIA: Oké... Ik moet toch nog even de stad in voor een nieuwe wc-ontstopper voor mijzelf. *(de dames lopen naar de haldeur)*

LINDA: *(kribbig tegen Julia, doet ze Cor na)* Zullen we maar eens trouwen? *(Julia gaat eerst door de deur en daarna Linda, die de deur met een knal dicht slaat)*

COR: Nou, goed bezig Cor! Dit heb je flink verknald! *(De haldeur gaat open en Carel en Bernhard komen op. Voor inspiratie hoe dit koppel te spelen, kijk dan eens naar de televisieserie Modern Family)*

CAREL: *(richting de deur)* Gaan jullie maar lekker shoppen! Wij vermaken ons wel met je mannetje.

BERNHARD: Hallo Cor.

CAREL: Nou Cor, mannetje. Wat kijk jij sip.

COR: Ach, 't is niets.

BERNHARD: Niets? Kom vertel. *(Bernhard en Cor ploffen elk aan een kant van Cor op de bank neer)*

COR: Vrouwen... *(zucht)*

CAREL: Tja... wat zullen we daar op zeggen.

BERNHARD: Dat probleem kennen we niet.

CAREL: Niet onze specialiteit.

BERNHARD: Maar vertel, wat is het probleem?

COR: Volgens Julia wil Linda graag trouwen. Trouwen is natuurlijk wel erg duur en komt daarom mij op dit moment niet zo goed uit. Maar ik dacht, een kleine bruiloft zou wel kunnen. Dus vroeg ik Linda, maar toen wilde ze helemaal niet!

CAREL: Ze zei nee? Hoe kan dat nu?

COR: Daar snap ik ook niets van... nou ja... misschien was mijn aanzoek niet romantisch genoeg... Ik wil wel toegeven, het was helemaal niet romantisch. Meer praktisch op een manier om er maar snel weer vanaf te zijn...

CAREL: Aha, en laat me raden: toen besloot ze om te gaan shoppen?

COR: Inderdaad...

BERNHARD: Shoppen werkt bij vrouwen als therapie voor het verwerken van hun verdriet.

CAREL: Net zo als chocolade eten.

COR: Verdriet? Is het zo erg dat ik haar ten huwelijk vroeg?!

CAREL: Je zegt het zelf, je aanzoek was weinig tot niet romantisch. Toen Bernhard mij ten huwelijk vroeg! Hij nam me mee in een luchtballon en toen vlogen we over een weiland, waar hij in het gras

had laten maaien: Carel, wil je met me trou.

COR: Trou?

BERNHARD: Ja het weiland was te klein voor de laatste letters.

CAREL: Maar de boodschap was duidelijk hoor. (*hihihi*)

BERNHARD: Dus je gaat gewoon het opnieuw proberen, maar dan trek je alles uit de kast!

COR: Wie ik?! Ik ben helemaal niet romantisch. Ik ben niet goed in dit soort dingen! Nee jongens, dat wordt allemaal niks! Mijn leven is gedoemd.

CAREL: Mannetje, je staat er niet alleen voor. Wij zijn er ook nog! Wij zijn experts in romantiek.... Nou ja, Bernhard iets minder dan ik. (*Bernhard zucht*) Ik heb alle afleveringen van All you need is Love gezien. Bernhard niet, die valt altijd halverwege in slaap.

BERNHARD: Dat is niet waar, soms miste ik alleen de laatste 10 minuten.

CAREL: What ever darling! (*weer tegen Cor*) Linda is nu aan het shoppen, dus als ze terug is, ga je in de herhaling!

BERNHARD: Je gaat iets heerlijk voor haar koken!

COR: Het enige wat ik kan koken is water in de waterkoker.

BERNHARD: O, dat is een afknapper...

CAREL: Bernhard kan heerlijk koken. Hij maakt iets heerlijk voor je klaar en dan doen we net alsof jij dat hebt gemaakt. Daar scoor je punten mee, mannetje!

BERNHARD: Zo heb ik deze schat ook over de streep getrokken. (*Bernhard geeft Carel een plagende por*) Ik ga meteen kijken wat jullie op voorraad hebben. Als ik echt mijn best doe, dan kun je vannacht ook nog wel eens geluk hebben en wil ze nog een toetje. (*knipoog*)

COR: Een toetje? Die wil ze nooit, daar wordt ze dik van.

CAREL: Nee schat, hij bedoelt een ander toetje.

BERNHARD: Ja.... Maar daar kan ze ook dik van worden. (*Bernhard en Carel gniffelen, maar Cor heeft het nog niet door*) Genoeg gelachen, ik zal eens aan de slag. (*Bernhard staat op en gaat af via de keukendeur*)

CAREL: Goed Cor, zo gaan we het doen: Ik bel die vriendin van Linda op...

COR: Julia?

CAREL: Ja precies, die. En dan spreek ik een tijd met haar af dat ze Linda weer thuis brengt. Ondertussen trek jij een net pak aan en we dekken hier een mooie tafel voor jullie twee. Kaarsje er op et cetera. We zetten een romantisch muziekje op... wacht eens even, daar heb ik zelfs nog een beter idee voor! Jij gaat je nu omkleden

en dan ga ik even naar huis om iets heel belangrijks te halen! *(De keukendeur gaat open en Bernhard komt weer op in een dribbeldrafje)*

BERNHARD: Paniek!

CAREL: Paniek? Hoe bedoel je?

BERNHARD: Ze hebben alleen maar kant-en-klaar maaltijden in huis! Hoe moet ik daar nu iets fatsoenlijks van maken?

CAREL: Eten jullie alleen maar kant-en-klaar maaltijden?

COR: Nee dat valt best mee. Wat een onzin. We gebruiken ook vaak de frituurpan...

CAREL: Grote paniek! Grote paniek!

COR: Jongens rustig nu. Zo erg is dat nu toch ook niet?

CAREL: *(paniekerig)* Niet erg? Maar schat, het geluk voor de rest van jouw leven hangt hier vanaf!

BERNHARD: Dat had je niet moeten zeggen Carel. *(slaat zijn hand dramatisch voor zijn gezicht)*

CAREL: Maar dat is toch zo? Dat moet hij zich wel realiseren!

BERNHARD: Klopt, maar nu raak ik helemaal in paniek!!! *(Rent als een kip zonder kop over het toneel. Carel grijpt hem bij de schouder en geeft hem een pets in het gezicht. Bernhard is weer rustig)* Zo, die had ik nodig...

CAREL: Bernhard, jij gaat boodschappen doen en ik ga naar huis, bel die Julia en *(geheimzinnig)* ik haal iets heel romantisch op. En jij, Cor, jij gaat je omkleden. *(Bernhard en Carel verlaten het podium via de haldeur en laten Cor verbouwereerd achter)*

COR: Eh... omkleden. Ja, dat moest ik doen. Maar wat trek ik aan? *(Cor staat wat te peinzen en gaat daarna de trap op. Hij is nog maar net weg als Harrie voor de terrasdeur verschijnt met een kratje bier in zijn handen. Hij gaat door de deur het podium op)*

HARRIE: Hoi Cor, biertje?

COR: Ik kom zo!

HARRIE: Oké, ik plof wel op de bank. *(Harrie zet het kratje op tafel en ploft op de bank. Vervolgens legt hij zijn voeten op de salontafel en pakt een flesje en haalt de dop eraf)* Zo, *(kijkt rond)* wat woont die Cor tegenwoordig in een truttig huis. *(smijt het dopje achter zich. Cor komt van de trap gestrompeld met het overhemd nog half uit de broek, colbert over de arm en ondertussen worstelend met zijn stropdas)*

COR: Ha, die Harrie... o, je zit er al bij...

HARRIE: Ik dacht we kunnen wel even dit kratje samen delen. *(Cor gaat op de bank zitten en zet het kratje op tafel.)*

COR: Een kratje delen, dat gaat hem niet worden.

HARRIE: Tuurlijk niet, ik kijk wel uit. Kijk, jij twee flesjes en ik de rest.
(*duwt Cor twee flesjes in de hand*) Dan zijn we tenminste tegelijk klaar met drinken.

COR: Harrie, je bent natuurlijk mijn allerbeste kameraad en ik waardeer jouw aanwezigheid altijd heel erg.

HARRIE: Tuurlijk, dat kan ook niet anders.

COR: Maar je komt dit keer wel wat ongelegen.

HARRIE: Ongelegen? Hoe dat nu zo?

COR: Tja... eh...

HARRIE: Vroeger kwam ik nooit ongelegen. 't Is die meid van je weer hè? Die heeft altijd wel wat te zeiken als ik langs kom. Toen jij nog vrijgezel was, Cor, was je een veel leukere peer.

COR: Maar Linda betekent heel veel voor mij...

HARRIE: Ach hou op. Mag ik een teiltje? (*maakt braakneigingen*)

COR: ...en daarom heb ik besloten om haar vandaag ten huwelijk te vragen. Maar de eerste poging ging niet zo goed. Ze heeft nee gezegd.

HARRIE: Ten huwelijk vragen? Die is gek! Ten eerste als je een echte vent bent, dan vraag je niet zo'n meid ten huwelijk. Nee, dan zeg je gewoon: (*bazig*) Hé lekker ding, jij gaat met mij trouwen! Ja, zo pak je dat aan als echte kerel.

COR: Nou, dat weet ik niet hoor...

HARRIE: Vertrouw mij nu maar. Ik weet echt wel hoe je de vrouwtjes aan moet pakken...

COR: ...eh... je hebt nog nooit een relatie gehad...

HARRIE: Wat doet dat er nu toe? We hebben het nu over jou, niet over mij. Trouwens, ik ben gewoon nog nooit een vrouw tegen gekomen die zo'n kerel als mij verdient. Maar waar was ik gebleven? O ja, ten tweede: als het de eerste keer niet goed gaat, dan dump je haar! Weg met dat kreng! Wat denkt ze wel!

COR: Nee, dat kan ik niet. Linda is echt de ware voor mij. En nu moet ik me echt verder aankleden.

HARRIE: Je moet het zelf weten. Zet je nog maar een keer voor gek. Deze jongen heeft je gewaarschuwd (*pakt de flesjes weer uit Cor zijn handen en doet ze in het krat en staat op*) en gaat nu even verder genieten van zijn zorgeloze vrijgezellenbestaan! (*Harrie loopt naar de terrasdeur en stapt er door heen, maar draait nog even weer om*) Maar als die bruiloft doorgaat, nodig dan wel even al die vriendinnen van haar uit. En dat ene nichtje van jou, Dorien of zo, dat is ook zo'n lekker ding. (*Harrie loopt door de deur en slaat hem dicht. Cor gaat verder met aankleden. Deurbel gaat*)

COR: Oh nee, wat nu weer? (*loopt door de deur van de hal af*) Hallo

ma, kom verder. *(Cor en Ma van Cor komen op via de deur van de hal. Ma v C heeft een grote tas bij zich)*

MA V C: Ik had natuurlijk zelf wel een sleutel, maar dacht, bel toch eerst even aan. Want lieve Corretje, ik dacht, ik moet hier nog maar even zien of het goed met je gaat. Je lijkt zo mager de laatste tijd.

COR: Dat valt toch wel mee?

MA V C: Toen je nog bij je mammië thuis woonde zag je er een stuk gezonder uit. Maar het is ook wel een hele stap, zo op je zelf wonen.

COR: Maar ma, ik woon niet op mij zelf, ik woon hier met Linda.

MA V C: Ach, die Linda! Die zorgt niet zo voor je als dat mammië altijd deed. Ze kookt vast niet zo lekker en gezond als mammië, toch Corretje?

COR: Tuurlijk wel, we eten heel lekker en gezond. Ik had het er net nog over met de buurmannen.

MA V C: De buurmannen! Dat mijn zoon in zo'n buurt moet wonen!

COR: Ma, dat is ook wel een erg ouderwetse opvatting.

MA V C: Nou, sorry hoor. Ik ben nu eenmaal van de normen en waarden van vroeger. Dat samenwonen van jullie bijvoorbeeld, daar wil ik niet steeds weer over beginnen, maar...

COR: Maar dat doe je wel...

MA V C: ...dat vind ik maar niks. Het is jullie keuze, ook al heb ik je anders opgevoed. Maar goed, dat respecteer ik...

COR: Volgen mij niet... Maar ik heb goed nieuws!

MA V C: Goed nieuws? *(paniek)* O goeie genade, ze is toch niet zwanger!! Dan is het hier helemaal Sodom en Gomorra!

COR: Nee ma, ze is niet zwanger.

MA V C: *(Begint te stralen)* Je gaat weg bij haar en komt weer bij mammië thuis!

COR: Nee nee! Alstublieft niet. Nee, ik ga haar straks ten huwelijk vragen!

MA V C: Linda! Och Corretje, zou je dat nu wel doen?

COR: Ma, wat is dat nu voor een opmerking? Je zei net zelf dat je dat samenwonen maar niets vond.

MA V C: We hebben het over Linda, lief Corretje. En een huwelijk is zo definitief... Je bent nog jong. Je kunt nog zoveel andere, betere meisjes krijgen. Er zijn echt wel betere meisjes...

COR: Nou...

MA V C: *(heel nadrukkelijk)* Veel betere meisjes! Veel meisjes doen een moord voor zo'n keurig opgevoede jongen als jij met zo'n gewaardeerde baan in de horeca business. En zoek dan een zorgzaam meisje, die ook mijn werk wat uit handen kan nemen...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto